

## Arrest

nr. 293 863 van 6 september 2023  
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION  
Place de L'Université 16 / 4  
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 23 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VANGENECHTEN *loco* advocaat V. HENRION en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Sierra Leone nationaliteit te bezitten.

Op 23 januari 2020 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 25 januari 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 16 februari 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

## **A. Feitenrelaas**

*U verklaart over de Sierra Leone nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Limba etnie. U bent geboren op 10 juni 1998 in Bo Town. U bent geboren uit een verkrachting. Uw moeder huwt met S. T., die u aanneemt als zijn eigen zoon. U woont samen met uw moeder in het dorp Jama en werkt op de gronden van uw stiefvader. Uw stiefvader is vaak van huis omwille van de verkoop van de oogst. Hij heeft ook nog andere vrouwen en meerdere kinderen met deze vrouwen. U bent zelf ongehuwd en heeft geen kinderen. U gaat in Sierra Leone niet naar school.*

*In de periode 2014-2015 verblijft u een jaar in Bo Town, in de wijk New Site. U werkt hier in een garage. Omdat het werk u niet bevalt, keert u terug naar het dorp Jama om daar opnieuw op de velden te gaan werken. Vervolgens blijft u nog zo'n 3 jaar in Jama wonen.*

*In juni 2015 overlijdt uw stiefvader. Uw moeder erft van haar echtgenoot eigendommen. O. en B., kinderen van uw stiefvader bij een andere vrouw, gaan hier niet mee akkoord en eisen de documenten van uw moeder op. Omdat jullie die niet willen afgeven, vallen uw broers u aan. U verstopt de eigendomsdocumenten ergens in Jama en brengt niemand op de hoogte van de verstoppplaats.*

*U spreekt met chieft P.A. van Jama. Uw beide broers zijn bij dit gesprek aanwezig. De chieft zegt u dat u geen recht heeft op de erfenis omdat u niet de biologische zoon bent van S.*

*Later gebruiken uw broers hekserij, waardoor u ziek wordt. U besluit het land te verlaten.*

*Op 29 september 2016 verlaat u Sierra Leone. U reist via Guinee, Mali, Burkina Faso, Niger, Libië, Italië en Frankrijk naar België. U dient op 23 januari 2020 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).*

*In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een vaccinatieboekje en een operatieprotocol neer.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

***Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.***

***U verklaart Sierra Leone verlaten te hebben nadat uw moeder verschillende eigendommen erfde van uw overleden stiefvader en dat O. en B., zonen van uw stiefvader, deze eigendommen opeisten (notities CGVS, p. 14).***

***U geeft echter geen duidelijk zicht op uw werkelijke levensomstandigheden in uw land van herkomst.***

*Zo verklaart u voor het CGVS aanvankelijk dat uw stiefvader overleden is in juni 2015 (notities CGVS, p. 9), om even later te verklaren dat hij overleed in april 2015 (notities CGVS, p. 16). Voor de DVZ verklaarde u echter dat uw (stief)vader overleed in april 2014 (Verklaring DVZ, vraag 13 + Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande het overlijden van uw stiefvader.*

*Verder verklaarde u voor de DVZ dat u de laatste 2 jaar voor uw vertrek uit Sierra Leone in Bo Town woonde (Verklaring DVZ, vraag 10). Aangezien u tijdens datzelfde onderhoud verklaarde dat uw (stief)vader overleed in april 2014 (Verklaring DVZ, vraag 13) en u in de loop van het jaar 2016 Sierra Leone verlaten heeft (Verklaring DVZ, vraag 37), **verbleef u na het overlijden van uw stiefvader in Bo Town. Voor het CGVS verklaarde u echter ongeveer een jaar in Bo Town gewoond te hebben (notities CGVS, p. 5-6), waarna u nog zo'n 3 jaar in Jama verbleef voor u het land verliet in september 2016 (notities CGVS, p. 13).** U legt aldus inconsistente verklaringen af over uw verblijfplaatsen na het overlijden van uw stiefvader. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen grondig aan.*

*Uw verklaringen voor het CGVS aangaande de andere kinderen van uw moeder en uw stiefvader stroken evenmin met uw verklaringen voor de DVZ. Voor het CGVS verklaart u dat uw moeder en uw stiefvader samen 7 kinderen hadden (notities CGVS, p. 10-11), waaronder uzelf. U noemt de namen M., F., M., N., S. en M. U verklaart verder dat M. eigenlijk een kind is dat door uw moeder geadopteerd werd. Aangaande de kinderen van uw stiefvader met zijn andere vrouwen, verklaart u enkel de namen O. en B. te kennen, hoewel te denken dat uw stiefvader ongeveer 12 kinderen had. Voor de DVZ verklaarde u echter dat u één volle broer en één volle zus heeft, waarbij de vader en moeder aldus dezelfde zijn, nl. M. en M. (Verklaring DVZ, vraag 17). Verder verklaarde u dat de andere kinderen van uw vader U., B., Y., S., N., M., A., A., B. en M. heten. **U legt aldus inconsistente verklaringen af aangaande de kinderen van uw stiefvader. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.***

Het is verder opvallend dat u, hoewel u verklaart dat uw stiefvader in totaal 4 vrouwen had (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), u slechts één van zijn andere vrouwen bij naam kent, nl. Y. (notities CGVS, p. 13).

Geconfronteerd met de tegenstrijdigheden en inconsistenties tussen uw verklaringen voor het CGVS en deze voor de DVZ, wijst u erop dat u gestresseerd was op het moment van uw onderhoud voor de DVZ (notities CGVS, p. 22). Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS geeft u echter aan geen opmerkingen te hebben over het onderhoud bij de DVZ (notities CGVS, p. 2-3), maar geeft u aan dat het er goed ging. Bovendien antwoordde u ontkennend toen de DVZ u vroeg of er volgens u bepaalde elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ, dd. 10/02/2020). U kan aldus geen gedegen uitleg geven omtrent de tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw verklaringen.

**Gelet op voorgaande vaststellingen, geeft u geen duidelijk zicht op uw werkelijke gezinssituatie en leefomstandigheden in Sierra Leone, waardoor uw verklaringen omtrent de redenen van uw verzoek, nl. dat u problemen heeft met kinderen van uw stiefvader, reeds op voorhand aan geloofwaardigheid inboeten.**

U verklaart dat u met de chieft P.A. gesproken heeft omtrent de erfenis (notities CGVS, p. 15-16) en dat hij u vertelde dat u in feite geen recht had op de erfenis. Echter, door het CGVS gevraagd naar de gebeurtenissen die u ertoe noopten uw land van herkomst te verlaten, legt u hier zelf geen verklaringen over af (notities CGVS, p. 14). U blijkt voor de DVZ evenmin enige verklaringen omtrent de chieft te hebben gedaan (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8), hoewel u bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS verklaarde dat u de redenen heeft uitgelegd (notities CGVS, p. 2-3). **Er kan van u echter verwacht worden dat u de asielinstanties reeds vanaf het begin van uw verzoek om internationale bescherming in vertrouwen neemt m.b.t. alle elementen die verband houden met een vrees voor vervolging, zoals het feit dat u contact heeft gehad met een chieft aangaande de erfeniskwestie om welke u uw land van herkomst verlaten heeft. Dat u de DVZ deze informatie onthield, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de redenen van uw vertrek uit uw land van herkomst verder grondig aan.**

Verder zijn uw verklaringen betreffende de erfenis inconsistent. Hoewel u voor het CGVS verklaart dat uw moeder een erfenis kreeg (notities CGVS, p. 14) en dat u verklaart niet te weten of de andere vrouwen en kinderen van uw stiefvader iets geërfd hebben (notities CGVS, p. 17-18), blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ dat u de enige was die ging erven van uw (stief)vader (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gevraagd naar wat u en uw moeder allemaal erfden, verklaart u dat het een huis in Bo en een huis in Freetown betreft (notities CGVS, p. 16). **Ter bevestiging gevraagd of het enkel een huis in Bo en een huis in Freetown betrof, antwoordt u bevestigend. Gevraagd of jullie geen gronden of landbouwvelden erfden, verklaart u dat niet te weten, hoewel u toch weet dat uw stiefvader toch andere landbouwgronden heeft gehad.** Pas wanneer de interviewer vraagt naar de landbouwgrond in het dorp, verklaart u van uw moeder vernomen te hebben dat uw stiefvader ook eigenaar was van landbouwgrond in het dorp. Uw verklaringen aangaande de erfenis stroken niet met elkaar, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aantast.

Het CGVS merkt verder op dat uw verwijzing naar hekserij of juju (notities CGVS, p. 4 + p. 14 + p. 18) niet dienstig is, aangezien dit behoort tot het domein van het bijgeloof. Het CGVS erkent dat het geloof in spiritualiteit, juju en andere traditionele praktijken voorkomt in Sierra Leone. U haalt nergens aan dat u vervolging vreest omwille van uw geloof hierin. **Het geloof in spirituele vervloeking (en vervolging) mist elke objectieve grond en behoort geheel tot de wereld van het bijgeloof.**

**Gelet op het voorgaande, maakt u het niet aannemelijk dat u omwille van een erfeniskwestie uw land van herkomst verlaten heeft.**

Op het einde van het onderhoud merkt uw advocaat op dat u evenmin kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat uw achtergebleven familie veel verwachtingen heeft en niet weet wat de realiteit van het leven in Europa is (notities CGVS, p. 23). Zij verklaart verder dat families vaak beschaamd zijn dat hun familie terugkeert, waardoor de terugkeerders in een extreem precaire situatie terechtkomen. Hierbij wordt opgemerkt dat u zelf geen verklaringen aflegt hieromtrent, noch wanneer gevraagd wordt naar de redenen voor een vrees bij terugkeer uit te leggen (notities CGVS, p. 14), noch wanneer op het einde van het onderhoud gevraagd wordt of u nog iets heeft toe te voegen (notities CGVS, p. 23). Verder blijkt uit beschikbare informatie niet dat alle terugkeerders in een extreem precaire situatie terechtkomen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

**Gelet op het voorgaande, kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.**

In het kader van uw verzoek legt u een vaccinatieboekje en een operatieprotocol neer. Deze documenten kunnen het voorgaande niet weerleggen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden

verstuurd op 27/01/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.  
(...)"

## **2. Het verzoekschrift**

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en van "*het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen*".

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hooforde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

"3. BBC, 'We failed to reach Europe – now our families disown us', 14 november 2019. Beschikbaar op: <https://www.bbc.com/news/stories-50391297>.

4. The New Humanitarian, Destination Europe: Homecoming, 18 juni 2018. Beschikbaar op: <https://www.thenewhumanitarian.org/special-report/2018/06/18/Europe-migration-homecoming>."

## **3. Bevoegdheid**

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen, ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

## **4. Bewijslast en samenwerkingsplicht**

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn

2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

## 5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart Sierra Leone te zijn ontvlucht wegens bedreigingen door de familie van zijn stiefvader omwille van diens erfenis. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de

Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.2. Verzoeker dient, om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

De Raad stelt vast dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en asielmotieven, meer bepaald het conflict met zijn stief-familie omwille van de erfenis van zijn overleden stiefvader, geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève. Verzoeker ontwikkelt geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming. Zijn advocaat verklaart ter terechtzitting zich dienaangaande te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

## 6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

### 6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*"§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.*

*§ 2 Ernstige schade bestaat uit:*

*a) doodstraf of executie; of,*

*b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

*c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een "reëel risico" loopt. Het begrip "reëel risico" wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip "ernstige schade" door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad het volgende vast.

Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers problemen met zijn stief-familie omwille van de erfenis van zijn overleden stiefvader. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn levensomstandigheden in zijn land van herkomst:

- a) verzoeker legt geen eenduidige verklaringen over het moment waarop zijn stiefvader zou zijn overleden.
- b) verzoeker legt evenmin eenduidige verklaringen af over zijn verblijfplaatsen na het overlijden van zijn stiefvader.
- c) verzoeker legt eveneens uiteenlopende verklaringen af over de samenstelling van de (stief)familie.
- d) verzoeker kan slechts één echtgenote van zijn stiefvader bij naam noemen, hoewel hij verklaart dat zijn stiefvader vier echtgenotes had.
- e) verzoeker laat geen afdoende verschoning gelden voor de voorgaande vaststellingen;

(ii) verzoeker tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van zijn gesprek met de *chief* over de erfeniskwestie en evenmin tijdens zijn vrij relaas tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wanneer hem werd gevraagd naar de gebeurtenissen die tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst hebben geleid;

(iii) verzoeker tegenstrijdige en uiteenlopende verklaringen aflegt over de erfenis van zijn stiefvader: **“Hoewel u voor het CGVS verklaart dat uw moeder een erfenis kreeg (notities CGVS, p. 14) en dat u verklaart niet te weten of de andere vrouwen en kinderen van uw stiefvader iets geërfd hebben (notities CGVS, p. 17-18), blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ dat u de enige was die ging erven van uw (stief)vader (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gevraagd naar wat u en uw moeder allemaal erfden, verklaart u dat het een huis in Bo en een huis in Freetown betreft (notities CGVS, p. 16). Ter bevestiging gevraagd of het enkel een huis in Bo en een huis in Freetown betrof, antwoordt u bevestigend. Gevraagd of jullie geen gronden of landbouwvelden erfden, verklaart u dat niet te weten, hoewel u toch weet dat uw stiefvader toch andere landbouwgronden heeft gehad. Pas wanneer de interviewer vraagt naar de landbouwgrond in het dorp, verklaart u van uw moeder vernomen te hebben dat uw stiefvader ook eigenaar was van landbouwgrond in het dorp. Uw verklaringen aangaande de erfenis stroken niet met elkaar, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aantast.”**;

(iv) verzoekers verwijzing naar hekserij of juju elke objectieve grond mist en behoort tot de wereld van het bijgeloof;

(v) verzoekers advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen opmerkt dat verzoeker ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst in een precare situatie terecht zal komen omwille van de schaamte van zijn familie omdat hij na zijn verblijf in Europa diende terug te keren, doch verzoeker zelf hiervan geen enkele melding maakte en uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) niet blijkt dat alle terugkeerders in Sierra Leone in een precare situatie terechtkomen;

(vi) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoeker betoogt dat hij nooit naar school ging en nagenoeg geen tijdsbesef heeft, waardoor hij niet geheel zeker is wanneer zijn stiefvader overleed maar dat het wel zeker is dat het in het voorjaar van 2015 was, dient erop gewezen dat het overlijden van zijn stiefvader een kernelement uitmaakt van verzoekers vluchtrelaas, zodat kan worden verwacht dat hij hierover coherente verklaringen kan afleggen, *quod non*. Dat verzoeker nooit naar school ging, weerhield hem er niet van om inzake andere elementen van zijn relaas wel degelijk tijdsaanduidingen te verschaffen. Zo verklaart hij van 2014 tot 2015 een jaar in Bo Town te hebben verbleven, waarna hij naar Jama terugkeerde, waar hij nog drie jaar verbleef alvorens op 29 september 2016 Sierra Leone te verlaten. Dat verzoeker door een gebrek aan scholing

niet in staat zou zijn om elementen in de tijd te situeren, is dan ook niet geloofwaardig. Dat hij niet in staat blijkt om een dermate belangrijke gebeurtenis in het kader van zijn vluchtrelaas als het overlijden van zijn stiefvader op coherente wijze in de tijd te situeren, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Dit klemmt des te meer daar verzoeker steeds de mogelijkheid had om aan te geven dat hij omwille van zijn gebrekkige scholing niet in staat is om het overlijden van zijn stiefvader in de tijd te situeren, hetgeen hij evenwel naliet te doen. Waar verzoeker nog opmerkt dat de tolk tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen Krio sprak, dient vastgesteld dat zulks niet blijkt uit de stukken in het administratief dossier waarin wordt gesteld dat dit interview aan verzoeker in het Krio werd voorgelezen (administratief dossier, stuk 7). Bovendien maakte verzoeker hiervan geen melding tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bij aanvang waarvan hij net verklaarde dat zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen. Het *post factum* opwerpen van vertaalproblemen tijdens dit interview is dan ook allerminst ernstig.

Waar verzoeker betoogt dat: *“Daarenboven zou er onduidelijkheid bestaan over waar hij woonde vlak voor zijn vertrek uit het land. De verzoeker bedoelde hiermee hetzelfde. Jama ligt immers in de regio Bo Town. Bij het CGVS waren zijn verklaringen preciezer.”*, laat hij na enig objectief stuk bij te brengen ter staving van zijn bewering. Verzoeker maakte doorheen zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zelf meermaals het onderscheid tussen zijn verblijf in Bo Town en zijn verblijf in Jama, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat verzoeker hiermee hetzelfde bedoelde.

Verder stelt verzoeker dat zijn verklaringen over de samenstelling van zijn (stief)familie, zoals afgelegd op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, correct waren. Hiermee komt hij evenwel niet verder dan het bevestigen van één versie van de terecht in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden dienaangaande, hetgeen uiteraard deze tegenstrijdigheden niet ongedaan maakt. Gelet op het kernelement van zijn vluchtrelaas, met name de erfeniskwestie met zijn stief-familie, kan van verzoeker redelijkerwijze wel degelijk worden verwacht dat hij een gedegen kennis heeft van de precieze samenstelling van zijn (stief)familie, *quod non*. Waar verzoeker nog stelt dat: *“Intussen gebeurde er veel en gingen er drie jaren voorbij, en de verzoeker moet toegeven dat hij intussen de namen van deze broers en zussen niet meer in zijn geheugen heeft.”*, doet hij geen afbreuk aan het voorgaande, namelijk dat van hem wel degelijk een gedegen kennis van de samenstelling van zijn (stief)familie kan worden verwacht aangezien een erfeniskwestie aan de grondslag van zijn verzoek om internationale bescherming ligt. Bijgevolg kan worden verwacht dat hij zich hieromtrent terdege tracht te informeren, waar hij klaarblijkelijk in gebreke bleef.

Voorts voert verzoeker aan dat het gesprek met de *chief* niet ten grondslag lag aan zijn vertrek uit Sierra Leone. Hij haalde dit element pas aan toen hem ernaar werd gevraagd daar het niets veranderde en het zijn problemen niet erger maakte. Redelijkerwijze kan echter worden verwacht dat verzoeker een poging, om zijn problemen op te lossen in zijn van herkomst, van meet af aan aanbrengt daar het een kernelement vormt teneinde zijn nood aan internationale bescherming correct te kunnen schatten. Dat verzoeker zulks naliet, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zowel zijn beweerde gesprek met de *chief* als aan de voorgehouden problemen met zijn stief-familie.

Waar verzoeker verder stelt dat zijn moeder en niet hijzelf zou erven, komt hij niet verder dan het bevestigen van één versie van de terecht in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid dat uit verzoekers verklaringen, afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, blijkt dat hij zelf de enige erfgenaam zou zijn. Hiermee maakt verzoeker deze tegenstrijdigheid niet ongedaan. Aangezien verzoeker heden meent internationale bescherming te behoeven omwille van de erfeniskwestie met zijn stief-familie, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich terdege tracht te informeren over deze erfenis, waar hij klaarblijkelijk in gebreke blijft, zoals op omstandige wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing (zie *supra*). Verzoekers bewering in zijn verzoekschrift dat *“De verzoeker gaf meermaals aan dat hij er vanuit gaat dat de anderen ook ervden, maar dat hij dit niet met 100% zekerheid kan zeggen. Het was namelijk niet zo dat aan zijn moeder werd verteld welke eigendommen naar welke persoon zouden gaan: er werd haar enkel verteld wat zijzelf zou krijgen, m.n. het huis in Bo en het huis in Freetown. Dat neemt niet weg dat zijn stiefvader ook andere eigendommen had. Naar wie deze eigendommen gingen, weet de verzoeker niet.”*, valt bovendien niet te rijmen met de vaststelling dat twee stiefbroers, O. en B., verzoeker aanvielen omwille van hetgeen verzoeker(s) moeder zou erven en dus klaarblijkelijk wel op de hoogte waren hiervan. Het is geenszins ernstig dat verzoeker aanvoert heden internationale bescherming te behoeven naar aanleiding van de erfeniskwestie met zijn stief-familie zonder dat hij enig duidelijk zicht biedt op deze erfenis op zich. Dit klemmt des te meer daar verzoeker ter terechtzitting verklaart dat zijn

moeder meer bewijzen heeft, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat verzoeker zich hieromtrent niet zou kunnen informeren.

Waar verzoeker stelt als volgt: *"In de bestreden beslissing wordt ten slotte gesteld dat verzoekers verwijzingen naar hekserij of juju niet dienstig zijn. Nochtans is dit een zeer reële vrees voor de verzoeker. Hij lijdt tot op vandaag aan verschillende fysieke problemen waarvoor geen verklaring werd gevonden door dokters."*, dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel medisch attest bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat hij fysieke problemen heeft die door dokters niet kunnen worden verklaard. Uit het voorgelegde vaccinatieboekje en operatieprotocol kan zulks alleszins niet blijken. Hoe dan ook, waar kan worden aangenomen dat het geloof in hekserij of juju in Sierra Leone voorkomt, heeft dit geloof geen enkele objectieve grond in de realiteit en dient het te worden beschouwd als bijgeloof. Hieruit kan op zich dan ook geen daadwerkelijke nood aan internationale bescherming worden afgeleid.

Waar verzoeker verwijst naar en citeert uit twee internetartikelen (verzoekschrift, stukken 3 en 4) inzake personen van Sierra Leone die na een verblijf in Europa terugkeren naar hun land van herkomst en daar problemen ondervinden omwille van stigmatisering en discriminatie, dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op verzoekers persoonlijke, individuele situatie en die op zich dus niet volstaat teneinde de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas alsnog te herstellen. In zoverre verzoeker, los van zijn vluchtrelaas, meent nood te hebben aan internationale bescherming omwille van discriminatie en stigmatisering wegens zijn verblijf in Europa indien hij naar zijn land van herkomst zou moeten terugkeren, dient erop gewezen dat, om te oordelen of er sprake is van een nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, alle omstandigheden in rekening moeten worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen nood aan subsidiaire bescherming in. Om tot de toekenning van de status van subsidiaire bescherming te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De *in casu* ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker komt immers niet verder dan het verwijzen naar en citeren uit twee internetartikelen zonder evenwel concreet te duiden waarom hij in zijn persoonlijk geval vreest gediscrimineerd en/of gestigmatiseerd te worden omwille van zijn verblijf in Europa en/of zijn terugkeer naar Sierra Leone. Evenmin duidt verzoeker *in concreto* aan waarom en/of op welke wijze hij persoonlijk zou worden gediscrimineerd en/of gestigmatiseerd. Een verwijzing naar louter algemene informatie volstaat geenszins om deze nood aan internationale bescherming concreet aannemelijk te maken. Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie blijkt immers geenszins dat er in Sierra Leone sprake is van een veralgemeende groepsvervolgung van terugkeerders uit Europa, laat staan dat deze groepsvervolgung zou bestaan uit discriminatie en/of stigmatisering die dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land ondraaglijk wordt. Verzoeker maakte tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zelf overigens geen enkele melding van deze vrees.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, dient te worden geconcludeerd dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sierra Leone zou hebben gekend.

6.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sierra Leone actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De aan het verzoekschrift gevoegde internetartikelen (stukken 3 en 4) hebben geenszins betrekking op een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Sierra Leone een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER